

Καθύνται του Πανεπιστημίου μάρτυρες υπερασπίσεως των ούτω φοιτητών

Μετά την εξέταση και των φοιτητών Κων. Ευαγγελίου και Δημ. Τσίγκα, εξετάσθη, ως μάρτυς ο αντιπρόεδρος του Δ.Σ. του Πανεπιστημίου Πατρών, καθηγητής της Μηχανικής κ. Κων. Γούδας.

Αναφερόμενος εις τα γεγονότα του παρελθόντος, Μαρτύριος, ο αντιπρόεδρος του Πανεπιστημίου εγένετο προσηλός υποβολή αιτήσεως δια την παραμαρτυρίαν συνδρομίας ή οποιαδήποτε δεν ήμεναι. Από πλευράς του Πανεπιστημίου εθεωρήθη, ότι λόγω της σπουδαιότητας αποστολής του Ίδρυματος, ή οποιασδήποτε παροχής, αι εν λόγω αυτοί δεν ήσαν ορθοί. Την προτίμησιν της Ιδίας Μαρτίου αμνηστική απαγορευτική δια την είσοδον των μη διατιθεμένων να παρακολουθήσουν μαθήματα φοιτητών, ενακρίνωσις, ή οποιασδήποτε ημφοδοτήθη, εν τούτοις, ήτο πραγματική. Είς την εξάρτησιν δε του Ίδρυματος, υπήρχαν υπάλληλοι του με επικρατέστερον επιτακτικόν καθηγητήν. «Συνέστησα, αργότερον, εις τους φοιτητάς, να μείνουν ολίγοι μαζί μου, ως εκπαιδευτικοί και οι υπόλοιποι να απομακρυνθούν και να πληροφορηθούν αργότερον, τας τυχόν αποφάσεις. Δέν τους συνέστησα, να μεταδίδουν εις την Λέσχην. Η επιτροπή, αποτελούμενη υπό έμω του ίδιου και δύο καθηγητών, απεκόμει εις τον κατά των πλέον δημοφιλών τρόπων διακανονισμόν της όλης υποθέσεως, ώστε να πεισώμεν τους φοιτητάς να επιστρέψουν εις τα μαθήματα. Από το έστιάτοριον μας επηρέασθησαν ό τι κάτι συνέβαινε».

Ο κ. Γούδας ειπεν, ότι είναι αδύνατον να λησμονήσονται οι συζητούμενες εις το γραφειον του, εόν και ποιοι άντεδράσαν εις την πρόσκλησιν της αποχωρήσεως εκ της Λέσχης. «Θεωρώ — ετόνισε — μάλλον άπαιθάν να είχαν οι τέσσαρες τελευταίοι εκ των κατηγορουμένων την ήθικην αύτουργίαν δι' όσα συνέβησαν εις την Λέσχην, αφού ήσαν μαζί μου και είναι λογικός αδύνατον να έχουν είδοσιν ήτοι τούς άλλους δια να κάνουν ό τι έγινε. Ήσαν συνεχώς εις τό γραφειον μου και θα ήτο παρακεκινδυνευμένον να ίσχυοσθη κανείς, ότι έγνωρίζουν».

Ο κ. Γούδας ειπεν, ότι τό έστιάτοριον από της εξάρσεως και έντεθεν, είναι μέρος του Πανεπιστημίου και απαγορεύεται εις τον είσοδόν του, εόν δεν είναι φοιτητής, να εισέλθω εις την Λέσχην, όστι ή ταμπελά εις την είσοδον γράφει: «Πανεπιστήμιον Πατρών — Φοιτητική Λέσχη».

ΣΥΝ (Μαρκάκης): Είναι ή Λέσχη φοιτητικόν άστυλον; ΜΑΡ: Ήρωτήθην και εξέφρασα την άποψίν μου, ότι ή Λέσχη είναι άστυλον.

ΣΥΝ: (Στεφανόπουλος): Την γνώμην σας αύτην την είπατε εις φοιτητήν, όταν σας επηρώτησεν από την Λέσχην, ότι εισέρχονται οι άστυνομικοί. Ο φοιτητής άσφαλώς θα τό επτε και εις τους άλλους, οι όποιους εύλόγως θεώρησαν, ότι ήσαν καταχωρωμένοι, λόγω του άστυλου. Πού σπαράξτε την άποψίν σας, ότι ή Λέσχη είναι άστυλον.

ΜΑΡΤΥΣ: — Διευκρινίζω, ότι δεν πρόκειται περί πομπήσεως, αλλά περί παραμαρτυρίας. Και ό έπόμενος μόνος ύποκατάστατος ή κομμάτιος της φυσικης ανθρωπίνης Σήλης, καθ'ήκειν της Βιολογίας κ. Κων. Χριστοδούλου ήσπαρήξεν, ότι ή Λέσχη είναι άστυλον.

Εωπληθείς υπό των συνηγόρων ύπερασπίσεως, ειπεν, ότι, ως πανεπιστημιακός διδάσκων,

γνωρίζει και έχει την έντύπωσιν, ότι δια της πειθεύσεως και του διαλόγου, θα ήτο δυνατόν να επιστρέψουν οι φοιτηταί εις τά μαθήματα των.

ΕΝΗ (Κανελλόπουλος): Σάν είδησής κανείς, ή άστυνομία πρό της επισείσεως, ότι γίνονται δειρήματα έντός της Λέσχης; ΜΑΡ: Δέν είμαι άρμόδιος για να άπευθυνθώ σε μένα. Από δ, τι γνωρίζω όμως, όχι.

ΣΥΝ: Πώς ήτο ή συμπεριφορά των φοιτητών με τους άστυλους συζητήσατε εις τό γραφειον του κ. Γούδας; ΜΑΡΤΥΣ: Κομμία.

ΕΕ. έλλου, ο καθηγητής της φιλοσοφίας κ. Άναστ. Ζούμπος, κατέβηκε, ότι την μεσημβρίον της 16ης Μαρτίου, ήκούσθησαν τόν αντιπρόεδρον κ. Γούδαν ό όποιος «έλλόφουν», είπεν — έσφαιδε πρός την Λέσχην, άφ' ότου έσημείωθησαν τά γεγονότα και τόν κ. Χριστοδούλου, αλλά μετά έφυγε εις Αθήνας, όταν έπίστωσεν ότι είδον άπομακρυνθη οι φοιτηταί από εκεί.

Απαντών εις έρώτησιν του συνηγόρου κ. Στεφανόπουλου, ειπεν, ότι, ή φοιτητική Λέσχη κατ' έθιμον αποτελεί άστυλον, ως συμβαίνει και εις όλα τά Πανεπιστήμια του κόσμου, όπου τά κτίρια τυγχάνει να μη στεγάζονται μαζί.

ΣΥΝ (Μαρκάκης): Έάν επέστρεφαν εις την Λέσχην οι άλλοι τέσσαρες φοιτηταί, πού θα ήσχημαίνε, ότι έλήφθη κάποια άπόφασις, δεν θα απέχωρον εκ της Λέσχης οι άλλοι; ΜΑΡ: Αυτό δεν μπορώ να τό γνωρίζω, ως δεδομένον.

Εξετάσθησαν, επίσης, ό ιδιωτής, πού έξε, την διαχείρισιν του έστιατορίου κ. Νικ. Ρασιόας, ό όποιος ειπεν, ότι οι προεπιβεβασίαι ζήμια άνέρχονται εις 40.000 δραχμών, δεν έχει όμως, άποκτήσεις, ούτε πρόκειται να άσκήση δίωξιν και ό υπάλληλος του έστιατορίου Παν. Σταθάμπελες, και οι φοιτηταί Μαρία Μυλογιάννη, Σπ. Κανναβός και Γεώργ. Βασιλάκης.

Αί άπολογίαι των φοιτητών

Οι κατηγορούμενοι φοιτηταί άπολογώμενοι εν συνεχεί, ύπεστήριξαν, μεταξύ άλλων:

ΔΙΟΝ. ΤΑΓΚΑΛΑΚΗΣ: Περιμέναμε τους καθηγητάς εις την Λέσχην. Όταν άνέβησαν οι άστυνομικοί, επηκολούθησε σύγχυσις. Έμένα με συνέλαβαν κοντά εις τον τσίγον και ήδη εστάθει ό Ισχυρισμός των μαρτύρων κατηγορίας, ότι έτοποθεθούσα τραπέζια. Ο καθένας θα μπορούσε εις τό φοιτητικόν κίνημα να είναι πρωτεονάτης. Έάν ήταν άλλος, θα έτοποθετούσα έγω τραπέζια.

ΒΕΛ. ΜΟΥΝΤΡΑΚΗΣ: Θεωρούσαμε, ότι ή Λέσχη είναι φοιτητικόν άστυλον. Δέν φευγαμοφοδούμενοι, ότι εις τον δρόμον θα έπαναλαμβάνοντο τά γεγονότα του Πολυτεχνείου και θα μάς συνελθάνον. Αί συλλήψεις έγένοντο κατ' έπιλογήν. Τό φοιτητικόν κίνημα δεν καταστέλλεται με δίκες.

ΝΙΚ. ΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ: Άποκρούω την κατηγορίαν. Η Λέσχη είναι φοιτητικόν χώρος.

της πού εργαζομαι για την αντοχή του άστυλου και την ατιτορία των πανεπιστημίων έθεώρησα καθήκον μου να μη φύγω, αλλά να μείνω για να άγαναθώ.

ΙΩ. ΠΟΥΝΤΟΥΡΑΚΗΣ: Αύ την στιγμήν καταλαβαίνω με ότι δικάζεται τό φοιτητικόν κίνημα εις τό πρόσωπον των όκτώ φοιτητών πού κατηγορούνται δι' άπειθειαν. Δέν αποδέχομαι την κατηγορίαν, δεν ήτη έπείκειαν, αλλά ήρω την άπόψίν μου. Η ποινή πού θα με επιβάλετε θα με εύχαριστή ή διότι θα έχω πράξει τό καθήκον μου.

ΤΖΟΓΙΑ ΚΑΠΑΤΟΥ: Δέν έχω μάθει να άπολογούμαι. Διά τά γεγονότα της Λέσχης δεν είμαι εύθύνη, αλλά αφού ήταν εκεί ή άστυνομία, φησικόν είναι να έφοδούντο οι φοιτηταί να έξέλθουν. Όπως καταλαβαίνετε είναι δική σκοπιμότητος. Δέν έκανα τίποτε δια να δικαιοσύνη. Πιστεύω ότι στα μάτια των συμφοιτητών μας είμεθα δικαιοώμενοι και ό,τι επόρξαμε, τό επόρξαμε δια την πατρίδα μας και τον έαυτόν μας.

ΑΝΤ. ΤΣΟΥΡΙΝΑΚΗΣ: Δέν μπορούσα να προβλέψω τά γεγονότα. Με είδοποίησαν και πήγα εντό Πανεπιστήμιο. Όταν έγιναν τά επεισόδια εις την Λέσχην, ήμουν εις τό Παράρτημα.

ΚΩΝ. ΒΟΥΓΙΑΤΖΗΣ: Έχοντας εμπιστοσύνην εις την έλληνικήν δικαιοσύνην, άναμένω ότι θα άδικηθώ. Δέν είμεθα τίποτε άλλο, ως μέλη των έπιτροπών από φορείς. Και τά φοιτητικά κινήματα δεν έχουν ήγέτας. Δέν είναι λόγος. Είναι έδω όκτώ, περδή δεν είναι δυνατόν να υπάρξουν περισσότεροι.

Η άγόρευσις του εισαγγελέως

Εν συνεχεί ήγόρευσε ό Εισαγγελέας κ. Πέτρος Βέρροιος ειπών χαρακτηριστικώς ότι εφοιτητικόν άστυλον δεν σημαίνει φοιτητική άστυλοσία. Δέν νομιζόμεν — επεν — ότι τό έστιάτοριον, όπου ικανοποιούνται αι γαστρονομικά όρέξεις των φοιτητών, ήτοι μπορεί να περιληφθή εις τον χώρον του Πανεπιστημιακού άστυλου.

Παράνομος — συνέχισεν — ήτο ή συγκέντρωσις, άνευ άδείας των Πανεπιστημιακών αρχών. Παράνομος ήτο ή άνεύξεις των παρθύρων και ή έκσφενδόνισις εμπρηστικόν συνθημάτων. Παράνομος ήτο ή παρεμπόδιξις των συμφοιτητών των, πού επεθύμουν να σπεύσουν εις τό έστιάτοριον δια φαγητόν.

Ο κ. Εισαγγελέας εξήτησε να κηρυχθούν ένοχοι κατά τό κατηγορητήριον οι τέσσαρες πρώτοι εκ των φοιτητών, ήτοι οι Διον. Ταγκαλάκης, Βελισσάριος, Μουντρακής, Νικ. Ηλιόπουλος και Δ. Δημητριάδης και να άπαλλαγούν της κατηγορίας οι υπόλοιποι τέσσαρες, ήτοι οι Ιωάν. Πούτουράκης, Τζόγια Καπάτου, Αντ. Τσουρινάκης και Κων. Βογιατζής.

«Φρονώ — κατέληξεν — ότι οι φοιτηταί πρέπει να ένωήσουν δια της άποφάσεως ότι, δεν έχει καμ

ερωτήσεις του συνηγόρου ύπεραποστάσεως: **ΔΗΜ. ΓΕΩΡΓΟΠΟΥΛΟΣ:** Είπατε, ότι, όνός έζήτων συνδρομίσιν, δεν την ήδελαν... **ΜΑΡΤΥΣ:** Ναι. **ΣΥΝΗΓΟΡΟΣ:** Τότε γιατί έσπειλαν έξεδίκων πρόσκλησιν εις τόν Σύλλογον; ΜΑΡ: Διά να δημιουργήσουν προτύποσις, διότι τά θέματα των δεν ήσαν καθαρώς φοιτητικά. **ΣΥΝ:** Γιατί τότε έβωσαν τό ύπόμνημα εις την πρυτανείον του Ν.Δ. 720/72 πού δίδω τά δικαιώματα εις τόν Υπουργόν Εμμένης να διακόπτη την αναβολήν στρατεύσεως, τους άφορα, ή όχι; ΜΑΡΤΥΣ: Τούτ' άφορα. Έν συνεχεί, ό συνηγόρος κ. Παύλος Μαρτινάκης, υπέβαλε διαφόρους ερωτήσεις προς τόν μάρτυρα εν σχέσει με τά αίτήματα των φοιτητών. **ΣΥΝ:** Πριν μεταδούν οι φοιτηταί εις την Λέσχην, είχε μεσολαβήσει καμία έπαφή αυτών με τόν κ. Γούδαν; ΜΑΡ: Δέν γνωρίζω. **ΣΥΝ:** Διατί μετέβησαν εις την Λέσχην; ΜΑΡ: Νομίζοντας, ότι είναι άστυλον. **ΣΥΝ:** Οι τέσσαρες εκ των κατηγορουμένων, διατί έβρηναν εκτό Πανεπιστήμιον; ΜΑΡ: Διά να συζητήσουν με τους καθηγητάς. **ΚΩΝ. ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ** (ύπεραποστάσεως): Τι θα έκαναν εις την Λέσχην; ΜΑΡ: Συζητήσωσιν νομίσταμε ότι ήδελαν. **ΣΥΝ:** Ήτο δημοσία ή συγκέντρωσις, ή ιδιωτική; ΜΑΡ: Ή ιδιωτική. **ΣΥΝ:** Έπιτρέπονται αι ιδιωτικές συγκεντρώσεις; ΜΑΡ: Έπιτρέπονται. Ο κ. Σύφαντος ειπεν, επίσης, ότι, ως άπεφάνθη ό κ. Εισαγγελέας, ή φοιτητική Λέσχη δεν είναι Πανεπιστημιακόν άστυλον. Ο μόνος όπνήτησεν, εν συνεχεί, εις έρωτήσεις των συνηγόρων κ.κ. Διον. Αρναουτοπούλου και Στεφάνου Κανελλόπουλου. **ΕΡΩΤ:** Αφού είδαν την πόρταν κλειστή, τί έπρατε κατά την γνώμην σας να κάμουν. Αφού προσήγοντο κάθε μέρα εις τό Πανεπιστήμιον... ΜΑΡ: Πασιόνομα... **ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΣ:** Δέν είναι πρόσνομος να πηγαίνων κάθ' έμέ εις τό Πανεπιστήμιον. Θεωρείτε τός συγκεντρώσεις των φοιτητών πρόσνομος; ΜΑΡ: Μόλιστα. Μετά τάς έρωτήσεις, πού ύ

Διαδήλωσις ύς της πόλεως ό της Άστυνομίας

γάρου πεζοδρομίου, διαμαρτύροντο διότι δεν επέτρεπε ή είσοδος των όπτός του δικαστικού μεγάρου, με ρυθικά και παρατεταμένα χειροκροτήματα. Οι φοιτηταί απομακρυνθέντες υπό των άστυνομικών, καταμνησθήσαν κατά μήκος της όδου Μαζώνος, συγκροτήσαντες μικράν διαδήλωσιν. Καθ' όδόν, συνέχισαν τά χειροκροτήματα των και ήκούσθησαν συνθήματα, όπως: «Έλευθερία και Σωμαραστάση λαέ!». Όταν έστράφησαν προς τό κάτω την όδόν Αγίου Νικολάου και τόν έξέλειαν εις την όδόν Ρήγα Φρασίου, διελύθησαν υπό μικρός άστυνομικής δυνάμεως, χωρίς να σηκωθούν επεισόδια. Σχετικώς, άναφέρθη, ότι συνελήφθησαν μερικά άτσημα, τά όποια όμως, άφέθησαν ελεύθερα εύθύς άμέσως.